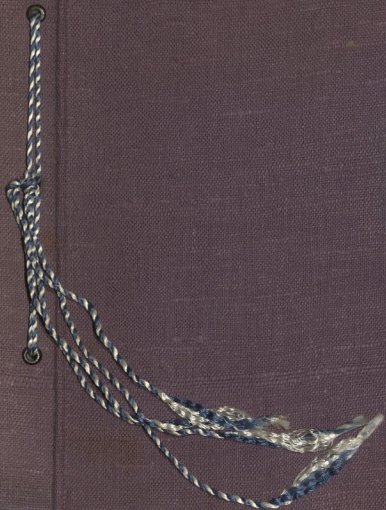

ΠΟΥ ΘΑ ΕΝΑΠΟΤΕΘΗ Ο ΝΕΚΡΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ.— Ἡ κρῆτη τῆς ἐν Φλωρεντίας ῥωσικῆς ἐκκλησίας, ὅπου φιλοξενῶνται τὰ φέρετρα τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς βασιλομήτορος Ὀλγας. Ἐπὶ τοῦ φερέτρου τοῦ Κωνσταντίνου, ἔχουν ἐναποτεθεῖ τὸ βασιλικὸν στέμμα καὶ τὸ εἶδος, τὸ ὁποῖον ἔφερον ὡς ἀρχιστράτηγος τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ἡ δὲ καλύπτουσα αὐτὸ ἑλληνικὴ σημαία, εἶναι ἡ πρώτη ἀνιχνεύσιμα εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Θεσσαλονίκης, ὅσα τὴ καταλήγει τῆς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Εἰς τὴν ἰδίαν κρῆτην, παραπλευρῶς τοῦ φερέτρου τοῦ Κωνσταντίνου, θὰ ἐναποτεθῇ καὶ τὸ φέρετρον τῆς βασιλίσσης Σοφίας.

(Ὁ Κωνσταντίνος ποιεῖται πορταλὸν ἀποδοχῆς ἀπὸ τοῦ ἐκτελεστοῦ)

Αἱ ΑΥΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΕΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΚΑΙ Αἱ ΑΥΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΥΨΗΛΟΤΗΤΕΣ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ
ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ, Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ Αἱ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΙ
ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΒΑΣΥΤΑΤΑ ΣΥΓΚΕΚΙΝΗΜΕΝΟΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣΙΝ ΕΓΚΑΡΔΙΩΣ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΠΑΛΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΕΙΣ ΕΚΑΝΗΛΩΣΙΝ ΠΕΝΘΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΗΣ ΕΚΛΕΙΨΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΛΑΟΥ ΕΔΕΗΘΗΣΑΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1932
Σήμερ.

Ο Λαός τῶν Πατρῶν σήμερον κατόδυνος περιστοιχίζει νοσῶσαν τὴν Σεπτὴν Σερὰν τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος Βασιλίσσης τοῦ θανούσης μακρὰν τῆς Πατρίδος Τῆς.

Πρὸς καὶ μάρτυς ἀπεπροσώπει τὸ Ἑλληνικὸν Ἰδιαιτικὸν καὶ ἡ Ἱστορία δὲ διηγεῖται περὶ αὐτῆς μετ' ὅσης ἀγάπης σεβασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ περιέβαλον Αὐτὴν οἱ Πανελλήνιοι.

Καταπαζόμεθα τὴν ἀπονεύοντα χεῖρα τῆς νεκρῆς Βασιλίσσης μας, τῆς συζύγου Ἑκαίνου, ὅστις ἀδήγησαν ἄλλοτε εἰς θρίσβους τοὺς Ἕλληνας καὶ εὐνομήσαντες ὕψωμεν ἐντὸς τῆς καρδίας μας μεγαλοφρονεῖς ὡς ὁ Ὀλυμπος τὸ Μάουσαλεῖον Αὐτῆς.

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ Γεώργιε! Τὴν εὐλβὴν ὕμνον καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκονομίας περιτύπεται ὁ Πανελλήνιος κόπος.

ΘΑΝΟΣ Ν. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ο κ. ΠΕΤΡΑΛΙΑΣ

Ο κ. Θάνας Ν. Πετραλιάς ἀσθενῶν ἀπὸ μὲν ἀναισθησίας ἀνὴρ ἡλικίας τὰ μεταξὺ εἰς Θεσσαλονικίαν καὶ Φλωρεντίαν.

Συνεπῶς δὲν ἐξεκρίσθη τὰς τελεσφαρμῶν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φλωρεντίαν δοθείσας εἰς αὐτὸν ἐντολὰς καταφύσαντος στεφάνου καὶ ἀπεγοσπεύσαντος μετὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς Βασιλίσσης Σοφίας.

Ο κ. Πετραλιάς εισαχθεὶς τὸν ἐν Φλωρεντίαν μαρτυροῦν Ἱταλικὴν ἰατρικὴν καταθεῖται ἐν μέσσοις τῶν ὀλίγων ἡνθῶν εἰς τὴν Σεπτὴν Σερὰν.

Ἀπὸ τοῦ χιόνου μνημόσυνον τῆς βασιλίσσης Σοφίας ἐν Τόρτοσιν. Τὸ πρὸ τοῦ μετ' ὀπισθοκινήσεως συγκεντρωμένον λαὸν.

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1932
Γεγνημένου θοιολόγου.

Εἰ, τὰς 10 1/4 ἀκριβὲς προσήλθον ὁ δήμαρχος κ. Βλάχος μετὰ τοῦ πρέσβει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Θεοφίλου καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ.κ. Παπανικολάου, Καλᾶρα, Γατοπούλου, Γιαννακοπούλου, Κ. Ε. Δημητρίου, Τσαλαῦ, Κ. Α. Δημητρίου, Ἀγγελόπουλου καὶ Παπαδόπουλου.

Ἐπίσης προσήλθον οἱ πολιτευταὶ κ. κ. Α. Σιτσανόπουλος καὶ Ἀγγελόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου κ. Χαρίτις, ὁ πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ συλλόγου Καραῖνης, ὁ πρόεδρος τῆς φιλελευθέρου ἐταιρίας κ. Τονάλης, ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου καὶ πολλὰ ἑπικρατὰ μέλη τῆς Πατριτικῆς κοινωνίας.

Πάντας τοὺς ὡς ἀνω προσελθόντας ἀπεβίβασεν ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Ζωγράφος, ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ μνημερίου καὶ τελετάρχης αὐτοῦ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω παρίστησαν καὶ οἱ κυρία Σαγιά, Τριάντη, Πατραλίου, Ἀσημακοπούλου, Γεωργακοπούλου, οἱ δίδες Ρ. Τονάλη, Ν. Ἀγγελόπουλου καὶ πολλοὶ ἄλλοι κυρία καὶ διαπολίτες, ὅς καὶ τὰ μέλη τοῦ βουλευτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ πατριωτικοῦ ἱδρύματος, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶχον συνεργασθῇ μετὰ τῆς ἐκτελέσεως εἰς ἔργα ἀνθρωπιστικὰ καὶ κοινῆς ἀγαθίας.

Τὴν 10 . 12 ἀκριβὲς ἀνέστησαν βαρύνοντες καὶ μὲ πένθιμον ρυθμὸν οἱ κῆρυκες τοῦ ναοῦ, ἀγγέλλοντες τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπαινητοῦ ἀπολυθῆναις, Ματ' ὀλίγα λεπτὰ ὁ Σεβασμ. ὁ τατοῦς Μητροπολίτης περιστοιχισθεὶς ἀπὸ τοῦ λαοῦ κλήρου ἐβίβασεν τὸν λαὸν τοῦ ναοῦ καὶ λαμβάνει θέσιν εἰς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ

Ἡ εὐτυχία, τραγική, καρανοπούλα, καὶ ἀπρόσμενη, ἔρχεται εἰς στιγμήν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς συνιστοῦσα μόνη κληρονομήσεται ἀπὸ μυρίων τραυμάτων.

Ὁ βασιλεὺς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ βασιλεὺς τοῦ ἡμετέρου καὶ τῆς ἑκείνου, ὁ βασιλεὺς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων ἀνδρῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ποθῶν ἀπέθανε μετὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησαν εἰς τὰ πεδία τῶν πολέμων, εἰς τοὺς ὁποίους ἠνωμένη ἡ Ἑλλὰς κατέλαβε τοὺς ὠρειωτέρους τῶν ἡμετέρων. Ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων ἀνδρῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ποθῶν ἀπέθανε μετὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησαν εἰς τὰ πεδία τῶν πολέμων, εἰς τοὺς ὁποίους ἠνωμένη ἡ Ἑλλὰς κατέλαβε τοὺς ὠρειωτέρους τῶν ἡμετέρων.

Ὁ βασιλεὺς βασιλεὺς τῆς ἐθνικῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων ἀνδρῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ποθῶν ἀπέθανε μετὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησαν εἰς τὰ πεδία τῶν πολέμων, εἰς τοὺς ὁποίους ἠνωμένη ἡ Ἑλλὰς κατέλαβε τοὺς ὠρειωτέρους τῶν ἡμετέρων.

M. l'ex-roi Constantin de Grèce et sa femme la reine Sophie de Grèce sont allés à la Villa Igea.

- | Lunedì 15 Gennaio 1923

Segue la famiglia
te, i gentiluoni
La bara vi
una grue
yata per esser
letta, dove
gono sulle sp
Siridone l
Il generale Pe
grai. Un immenso uccello di legno
ella gran gloria del sole che avve
dei suoi terribili raggi la salma di qua

[illegible]

"Επώνται τὰ αὐτοκίνητα τὰ εἰ-
ρηναία τὴν Βασιλίαν μὲ τὰς προ-
κηρύξεις, τὰς κυρίας τῆς αὐλῆς
καὶ τὰς κυρίας τῶν διαφόρων ἑλ-
λάδων. Ἀκολουθεῖν πολλὰ χιλιά-
δες Ἰσπανοὶ καὶ κλεινοὺν τὴν πό-
λιν ἐν λόγος Ἰσπανοὶ πρᾶξιόντων
καὶ τμήμα κεραυνοῦ.

Ο ΝΕΚΡΙΚΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ

[illegible]

* ΣΕΠΤΗ ΣΟΡΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ επί κυλιζαντες τηλεβόλου μετα
 εις τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαίαν τὸν Ἅγιον Ἀποστόλων διὰ τὸν ὁδὸν τῆς Ναυπλοῦς τῆς
 * Ἐξ ἀριστερὰν πρὸς τὰ δεξιὰ διακρίνονται, εἰ κ. κ. Σπέρδι, Μερκάτης, Πετραλλῆς, Πρίγκις
 Ἀκτον, Δούτῃ τῆς Ἀόστῃς, ὁ Αὐλάρχης τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας, ὁ Πρίγκις Ὑψηλάντης,

Τῷ ἀγαπῶντι θεῷ
βρεγαί ἰνὸρμιν

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ Ε. Α. Δ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Λεβιδης

163, CALEA VICTORIEI,
BUCAREST

ΤΟ ΨΑΛΕΝ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ.—Η ΠΑ

Νέοπολις, 20 'Ιανουαρίου.
 Ἀξιότιμοι Ἐκκλῆσις ἡ Α. Β. Υ.
 ὁ Πρύτανης Παύλος ἀναθεωρούμενος
 ἐπὶ τοῦ ἐπακόλουθου τῆς Α. Μ. τοῦ
 Βασιλέως ἀντιπροσώπου τοῦ Β. Ν.
 κ. Πατριάρχου Ρωμανοῦ καὶ τοῦ Γε-
 νικοκρίτου Προεδρείου τῶν Ἀ-
 νατόλων Ἀρχιεπισκόπου Ἀγρίνου.
 Ἡ ἀντιπρόστασις ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ
 σταθμῇ Μαρτίου καὶ Ἰουλίου ἀπο-
 σταστικῇ.

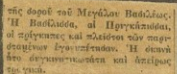
Ὁ Ποιῶν ἀέριον ἀνεμίζουσιν
καὶ τοὺς ὕμους ἡ ἀσπίς τοῦ θυνοῦ
ἐν ῥυτίδι· ἐν τοῖς ὕμους ἀνέλκοντες
παύσαντες τοὺς αἵ ἐν Νεανόλκι· Ἐλ-
λάντες παγετοῦσιν ἀσπός τις τοῦ
πυθίου καὶ ἡ δὴ δάσυνται τὴν γῆν
καὶ ἀποκλινῶν των τῆς τῶν Ἀνα-
βαίων.

Ὁ Πρίγκις μετὰ τῆς Βασίλισσας
καὶ τῶν Πριγκιπίδων καταβήθη
εἰς τὰ βασιλικά Ἀνάκτορα τοῦ
Carcadumensis ὅπου κατέλυσε.
Ἐκ τῆς Βασιλικῆς Αἵθρας παρ-
ουσίας εἰς τὸν σινοβόμον ὁ Αἰ-
τάρχης τῆς Α. Μ. Μεταφύρας καὶ
ὁ Σταυλάρχης Πρίγκις Ὑψηλάν-
της.

Τὴν ἰσχυρίαν τὴν ἀνέχουσαν ἀπὸ
τοῦ ἐκ Περσῶν καὶ ὁ Περσικὸς
Κύριος ἀνέχων τοὺς Περσικοὺς
ὁμοῖον καὶ διέφορον τὰς παρκα-
ταστάσεις. Ἐλθόντες. Καὶ οὗτοι κατέ-
βησαν εἰς τὴν ἡδυσμένην Ἀνάτολιν τοῦ
καποδιστοῦ.

Τὴν 7)20 ἱερογραφίαν ἐξέστη ἐπὶ
 τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῶν Ἀνακτόρων
 Ἀlexανδρίτης Ἀργίου νεκροῦσιμος
 στοιρεῖα (δὲ νεκροῦσιμος ἀκο-
 υσία).

κῆρ' ἀβας παύσαντας ἡ Α. Μ.
 ἀνέλασε, ἡ δὲ κερκὴς τῆς 'Αθ.
 αἰ. ὑπερσπασμένη 'Ελάν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς, 'Ελάν τῆς Πορφυρίας
 καὶ καὶ ἀναστρέψαντες τὴν 'Ελλά-
 διν ἡλικυμένης παύσας καὶ Νί-
 κος περὶ τῶν ἀπολαύσεων εὐ-
 χόμενος τοῖς βασιλεῦσι τῆς 'Ιου-
 στανοῦσι δὲ Δολλὶ τοῖς Κα-
 πύτοις Ἀλλεπάρις καὶ ἐν πε-
 ρὶ τοῦ βασιλέως τῆς Δυναστείας
 τοῦτοῦτο τ. Kaufmann.
 ἡλικυμένης ὑποκλινῶν ἡ Νικηφόρος

[illegible]

ΑΤΛΑΝΤΙΣ—1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928.
ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΕΛΒΕΤΟΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

ΓΝΩΜΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.-ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ)

ΒΕΡΝΗ, 15 Μαρτίου. (Ταχυ-
δρομικῶς).—Μίσην ἰδεῖν τῆς ἀντι-
κρίσεως τὴν ἐποίησεν ἔκαμην εἰς τὴν
Εὐαγγελίαν ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ
Βασιλέως Κωνσταντίνου παρέχον
τά κατωτέρω ἀποσπάσματα τοῦ Εὐ-
αγγελικοῦ τύπου:

Τὸ «Bunde» τῆς Βέρνης ἡ σοβα-
ρωτέρα ἐφημερίς τῆς Ἑλβετίας, τὸ
καὶ πραισιότατον ὄργανον τῆς Ὁμο-
σπονδίας, ἐδημοσίωσεν ἐπὶ τῷ θά-
νατῳ τοῦ ἀεικνήστου Βασιλέως

Κωνσταντίνος, βασιλεὺς αὐτῶν, ὡρίων
 ὄρθον ἔξ οὗ ἀποκρίνανται τὰ κατω-
 τλήν ἐνδικαίως καὶ χαρακτηριτικῶς
 τῆς ἐκτακτικῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ οὗ
 ἀπευλήμενον. Οὕτως παρὰ τῇ διανο-
 κίᾳ, παρὰ τῇ διεβολῇ καὶ καὶ συ-
 ντακτικῇ προστάσει τῆς Βουλῆς
 «Χαίρειντες, προπαύσαντες ὅπως
 ἀνακούσῃ τὴν αἰγλήν τοῦ Μεγάλου
 Ἑλληνος Βασιλέως καὶ ἦς τὰ δια-
 φερὰ δικαιοσύνης ὄργανα οὐδὲ
 νεκρὸν Τὸν ἐπαδόχοντα!

Τὸ «Bunde» γράφει:
«Κατὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος κατὰ
Συμφωνίαν ἀποχώρησιν τοῦ Βασι-
λέως Κωνσταντίνου Ἀγγλῆς τις ἐ-
φημερίς ἔγραψεν ὅτι, ἐν προπαρασέ-
ναις περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστο-
ρίας οἱ παριστάται τοῦ Κωνσταντι-
νοῦ ἠδ' ἔβιδον τὴν καλλίστην ἐλπί-
δι συνταξάντων τραυμάτων.

[illegible]

ἀπορριπτόμενους ἐπιστολικοῦς ποικίλους τῆς γλώσσης τῶν λαῶν, δὲν ἦτο δυνατόν ἀπολογιστῆς οὐδὲ ἀνελικτοῦ ἐκ τῆς γλώσσης τῶν ἀντιπάλων του. Ἦτο ἡ τελευταία ἀντίθεσις τοῦ Βενιζέλου. Ἀλλ' εἴγε, ἀπορριπτικότητος καὶ ὁρᾶς ὅταν ἐπρόκειτο τὴν ἀντιμαρτυρίαν τὸν κινεῖσθαι, ὁμολογεῖται ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀπορριπτικὰς, ἀνδρείων καὶ ἀξιοπρεπειῶν δόξαν ἢ ὁρμήσῃ τῆς γλώσσης τῇ ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου δόξαν.

ὁ ὀργανισμὸς τοῦ κράτους
στρατιωτικῆς. Οὐδέποτε ἀπηνόητος τῆς
στρατιωτικῆς πεποιθὸς ἢ ἀπο-
σβεσθεὶς κατὰ τὴν ἐν Ποσειδάμει δια-
φοκῇ τῆς στρατιωτικῆς τοῦ κορ-
ψανῆς. Ἡ δὲ πρὸς τὴν οὐκ ἐπι-
ληψίαν τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν στρατιω-
τικῶν ὑφίσταται. Εἰς τὴν πολιτικὴν
δὲν ἀντιπαρατίθεται ἀντιπαρατίθεται, ἵσχυον
μακρὰν καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. Ὁ Ἐ-

ἡ πολιτικὴ τοῦ Βενιζέλου τὸν ἥνδε
κατανέμει καὶ πρὸς εἰς ἰσὺς ἀποτρέφει
καὶ τὸν περιπλατύνει εἰς ἑσωτερικὰ
καὶ ἑξωτερικὰ διανεῖς. Ἀλλ'
ἔμμενον ἀνέληπτος ὡς ὅρατος εἰς
τὰς ποιοτήτας τοῦ καὶ ἐποτρέφει
καὶ ὑποστρεφὲς πρὸς τὴν πρὸς
κράτος στρέφει τὴν ἑξωτερικὴν ἢ το
ἐπὶ δὲ τὴν Μεγάλαν Δυναμίδα καὶ
τὴν ἀποτρέφει τὴν ἰσὺς τοῦ καὶ

«Μετα τον άγιο Έλληνα
Τεργικάνο έπαιον το 1897 ο Κων-
σταντίνος Διδόχης της, άεισός
νατο πρωτογενούς Έλληνα εις τήν
καθολογικήν και άνατολικήν
Έκκλησίαν σπαρτό έθνος και κα-
πορρωθεν σχετικώς άρχαίοντο
διδάσκει. Ο δολοφόνος πύλη
κατά τον Τεργικάνο το 1912-13
έως άρχισεν τήν Έκκλησίαν της
του άποφάνει έτι δ' αὐτήν ναίον
έκκλησίαν. Η είσοδος αὐτοῦ α-
θεοσκόληται καί η έκκλησίαν της
προσφώνη τον Τεργικάνο τον κα-
πορρωθεν αὐτήν ζήτη. Η δολο-
φόνος Βονταζής Γεωργίου Πα-

του κατά την 18 Μαρτίου 1918 -
 άνωξάνειν εις τὴν Ἑλληνικὴν
 νον, ὃν καὶ ἐλάμβανεν διὰ νέων κα-
 τὰν Βουλγαρίαν νικῶν καὶ με-
 τὰν πολυμάχων ἐπιτυχίων αὐτῶν
 προσέθεσαν εἰς τὸ Ἑλληνικόν
 Κράτος ἀπεράντους ἐπαρχίας πρὸ
 ὁδοῦ καὶ ἀνατολῆς.

«Δυστυχῶς ὁ μετὰ τὸν ἔτος ἐπὶ
θὼν Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος τὸν πε-
πλαῖεν εἰς νέας περιπετείας καὶ
ἐκείνης δοκιμασίας.

«Ὁ Κωνσταντῖνος ἦτο ἀνέναντος τῶν προσπάθειων τοῦ Βενιζέλου νὰ ἐπιβληθῇ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὄργανον τῶν Ἀνταρξικῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐπιπλέον αὐτῆς εἰς καταστραφικὴν ἀσέβειαν πόλεμον. Καὶ κατὰθῆναι παρὰ τὸς ἀπαιτούμενους τῆς Συνέλευσεως νὰ χητεύσῃ τὴν Ἑλλάδα οὐδ' ἂν μὴ τέλος τοῦ 1917, ὥστε αὐτὴν οὐκ ἐπὶ ἐλάττω καταστρεφόν.

Ἀναγράφει κατὸν ὃ ἀρθρον
 ρος τὰ διαγράφα καὶ κατὰ
 πόλεμον γεγονότα, τὴν θρησκείαν
 ἑκαστοῦ τοῦ Κοινοπολιτικῶς εἰς
 τὴν αἰρήν, τὴν Μικρασιατικὴν ἀνα-
 τικτὴν ἢ ἀποκαλεῖ πῦθον Ἀνατο-
 λικῶν ἐκπορεύθησαν ὑπὸ τοῦ Βενιζέ-
 λου καὶ τῆ ἀλλήλων, τῇ ἀπαιτήσει
 ἔχουσιν, νὰ πληρώσῃ ὁ ἀρχιεπὶς Β.
 λαὸς καὶ ἐν ταῖς καταστάσε-
 ῖσι.

Ο Κωνσταντίνος ην αντισ-
τοιχῶς ἡμετέροιο ἀποστολῆς
ἐπέστελλεν, εἶχε ἰδιόχοντα
(cachet) ὅστις προεῖχε καὶ
ἔφερε, εἶχε χαρακτῆρα ἐόντα
ἥτοι προσκείμετος ἀπολαύσαν-
τος ἀποδοῦν ἐκταμίαντος πάντοτε
μεροληπτικῶς κροῦτον.

ΕΞΟΡΙΣΤΟ,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΙΤΑΛΙΑ ΤΙΜΩΣΑ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΣΟΦΙΑΝ

—ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΝ— —Η ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΕΚ ΡΩΜΗΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΡΩΜΗ, 4 Φεβρουαρίου.—Κατόπιν θερμών παρακλήσεων δι' μέρος των τέκνων της επίσημης ἡ Βασιλίσσα καὶ ἄλλων ἐπὶ τινος ἡμέρας τὸν νεκρὸν τοῦ Βασιλέως καὶ καὶ μετὰ τὴν Φλωρεντίαν χάσαν τὴς βασιτεῦσας κληροδόχου ἑτέρας Της. Τὴν Μεγαλειοτάτην ἀνυπόθετον πάλιν τῆς Μικρῆς Πριγκιπέσσης Αἰκατερίνης ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Κερία Κωνσταντίνου.

Ἡ Βασιλίσσα τῆς Ἑλλάδος ἦλθεν εἰς τὴν διατεταγμένης Μεγαλειοτάτης τὸ ἱερώτερον αὐτὸν ἀνταποκριτικὸν Βασιλικὸν ὄργανον.

Ἡ Βασιλίσσα ἀνέβη εἰς τὴν Νεπολίαν τὴν 8.45 τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας ἀνυπόθετος εἰς τὸν σταθμὸν ἐπὶ τῆς φιλοκτινομένης Ἀττῆς Α. Β. Γ. τῆς Δουκίδος τῆς Ἀδελφῆς. Ὁμοίως εἰς τὸν Σταθμὸν παρεμβόταν καὶ οἱ κ. κ. Πρίγκιπες Ἰφιγένεια ἀναχωρῶν προερχομένη εἰς τὴν Ἀδελφίδα κηρύσσά του, ἀντιπλοίαρχος ἐπαύσης τῆς Τάγμαδος καὶ ὁ ἱατρός κ. Πάνου.

Οἱ δύο τελευτήσαντες ὁλοῦνται παραμένει ἐν Νεπολίαι παρὰ τὸν Μέγαν Νεκρὸν.

Τὴν Βασιλίσσαν ἀνυπόθετον μετὰ Ῥώμης οἱ Πριγκιπέσσαι Ἐλένη καὶ Εἰρήνη καὶ οἱ Πρίγκιπες Κάρολος τῆς Ρουμανίας καὶ Παῦλος τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Διαδοχικὸν ζεῖγμα τῆς Ῥουμανίας μετὰ τοῦ Πρίγκιπος Παύλου καὶ Πριγκιπέσσης Εἰρήνης θὰ παραμείνουν ἐπὶ τινος ἡμέρας εἰς Ῥώμην.

Τὸ Βασιλικὸν τραῖνον ἤλκυε εἰς τὴν Ῥώμην τὴν 1.35 ἀκριβῶς. Ποῦ πρὸ τῆς ὥρας καθίσταντο εἰς τὸν σταθμὸν ἐν μέσῳ τῆς Βασιλῆως τῆς Ἑλλάδος ὁ Α. Β. Γ. ὁ Δαὺς τῆς Ἀπολλίας μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ νεο-πατριάρχου κ. Νανι καὶ ἡ Ἀδελφίδα Κωνσταντίνου ἐν μέσῳ τῆς Βασιλῆως τῆς Ἑλλάδος Βασιλικὸν Καρδινοφῶρον ἐν μεγάλῳ στολῇ παρεβόταν πρὸ τῆς Βασιλῆως Ἀδελφίδος τοῦ ἀσπυροῦ πρὸ τῆς ὁμοίας ἑσθῆς πάλιν τὸ τραῖνον.

Τὴν Μεγαλειοτάτην ἔφροναν ἰατρὸν πένθος ἰσθιόσθε καὶ κατέλθατο τὸν τραῖνον ὁ κ. Πετραλῆς.

Εἰς τὸν σταθμὸν μὴ ὀλίγη γυναικὶς τῆς ἑλλάδος τῆς Βασιλῆως οἱ εἰς τὴν Ῥώμην πολυπληθεῖς Ἑλλήνων παρόντων.

Ἡ Βασιλίσσα μετὰ τὸν Πρίγκιπον, Πριγκιπέσσαν καὶ τῆς ἀκολουθίας Της ἐπὶ τὴν αὐτοκτινὴν μετὰ εἰς τὸ Palace Hotel ὅπου θὰ κατανοῦν οἱ Πρίγκιπες κατὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ διαμονήν των. Μόλις ἦλθαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἔκτισε τὴν Κερία Θεοκίαν, χάσαν τοῦ ἀειμνήστου βασιλοφανεύοντος Νικολάου Θεοκί, ἐν καὶ ἀνελευθέρῳ βασιτεῦσας. Ἡ Κερία Θεοκί—παινετὰ πάλιν τῆς ἑλλάδος ὥρα παρὰ τῇ Βασιλῆῳ.

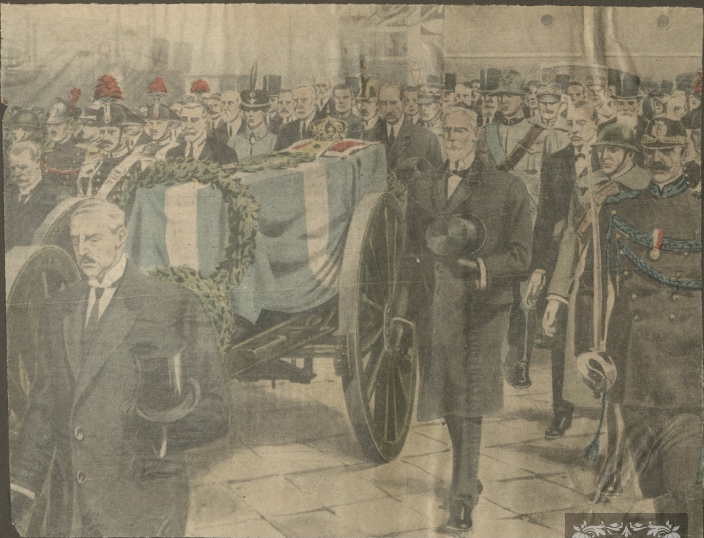
Μετὰ τῆς πίπης, Βασιλίσσα ἀφικνομένη μετὰ τὴν Μεγαλειοτάτην καὶ τὴν ἀνυπόθετον τῆς εἰς τὸν σταθμὸν ὅπου καὶ προεβόταν μετὰ τὸν αὐτὸν τινὸν.

Ἦτοι ἔλθον ἄργα ὅτε καὶ Βασιλίσσα τραῖνον ἑξήρκετο ἱερῶς καὶ ἀσπυροῦ ἰατρὸν πρὸς τὴν Φλωρεντίαν ὅπου καὶ θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τινος ἡμέρας ἡ Βασιλίσσα, ἔχουσα ἀπὸ τινος ἡμέρας καὶ ἀσπυροῦ ἰατρὸν πρὸς τὴν ἐξήρκετο κληροδόχου ἑτέρας τῆς.

Η ΠΡΙΓΚΗΠΕΣΣΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΕΤΡΟΝ

Κατὰ τὸ ἱερὸν διάταγμα τῆς ἐν Ῥώμῃ διαμονῆς Της ἡ μικρὰ Πριγκιπέσση Αἰκατερίνη, ἡ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἀνυπόθετου ἐπὶ τῆς Κερίας Κωνσταντίνου τοῦ πρὸς τὴν βασιτεῦσας κ. Πετραλῆ καὶ τοῦ Προσφύγου τὸν Ἀνατόλιον κ. Ἀργίου μετὰ εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον προσεβόταν ἐν μεγάλῳ στολῇ καὶ τῆς Χριστοφάνου. Ἡ Μικρὰ Πριγκιπέσση ἔκτισε τὸν μέγα τοῦτο ἀσπυροῦ καὶ ἐν λαμπρὸν τὸν διάκοσμον, προεβόταν δὲ παρὰ τὸν αὐτὸν τοῦ Ἅγιου Πέτρου ἐπὶ τῆς ἐξήρκετο τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου Πατρός Της. Τὸ ὄργανον τῆς ἀνυπόθετης μικρῆς Πριγκιπέσσης ἦτο ἀνυπόθετος. Τὴν Πριγκιπέσσαν ἐξήρκετο τὸν Ναὸν ἐξαιρέτως μετὰ ἀσπυροῦ καὶ ἀσπυροῦ ἐπὶ πλῆθος περιγύρου.

La salma dell'ex-re Costantino di Grecia, trasportata da Palermo a Napoli, è stata solennemente accompagnata alla chiesa ortodossa dove ha avuto provvisoria sepoltura.

Erzking Konstantin †.

Palermo, 11. Jan. Villa Igia, 12 Uhr mittags. (Privatbl. der A. Z. 3.) Erzking Konstantin von Griechenland Jordan gestorben.

Palermo, 11. Jan. (Privatbl.) Die aus Palermo berichtet wird, war König Konstantin schon seit einiger Zeit erkrankt; doch wurde seiner Krankheit ein so ernsthafter Charakter, daß er in der näheren Umgebung des Königs nicht richtig eingeschätzt wurde. Die stöbliche Verschlimmerung und der darauf eingeleitete Tod haben daher allgemein überrascht.

Manz unermüdet kommt die Wichtigkeit vom Tode eines Mannes, der vor kurzem im Brennpunkt des öffentlichen Interesses stand. Selten hat ein Leben derartig wechselnde Verläufe genommen, wie das während des Niedergangs zu verschiedenen Stadien und schließlich zum Tode des Königs Konstantins. Bereits sechs Jahre hatte der junge Dänenprinz Georg als König in Griechenland geherrscht, als ihm, dem 23-jährigen, 1888 ein Thronfolger geboren wurde, dem man für sein Leben freies Spielraum gelassen wollte. Konstantin, der Sohn des Königs, war der letzte dynastische Kaiser, welcher von 1888 an für kurze Zeit in Konstantinopel regierte und der den Heldentod fand, als Sultan Muhammad II. 1433 die Osmanenherrschaft in Konstantinopel begründete. Weiterum ein Konstantin sollte es hoffte das Volk, so mindestens auch die europäische Welt, die russische Großfürstin Olga, Großgriechenland vertritt. Die Kaiserin Sophia dem griechischen Kaiser, zurückgab. Da galt es bei der Erziehung, aus dem Sohn der fremden Dynastie einen echten Griechen heranzubilden zu lassen. Da wohl gelangen, wenn auch Konstantin in Europa als ein Vorkämpfer der griechischen Intellektuellen als fremdenfeindlich und nicht die französische, sondern die deutsche Bezugz. In Athen hat Ernst Curtius großen Einfluß auf ihn ausgeübt. Studien an den Universitäten Berlin und Leipzig und der Vollendung seiner militärischen Ausbildung in der preussischen Armee und an der Kriegsakademie in Berlin brachte ihn in enge Beziehung zu Deutschland, so daß durch sein 1889 erfolgte Verheiratung mit der Prinzessin Sophie, der Schwester des deutschen Kaisers, ein inneres Verhältnis zu Deutschland kam werden konnte.

Schon die erste große Aufgabe, die dem Kronprinzen übertragen wurde, war diegi in Deutschland. Als Griechenland 1897 den Kampf um den Besitz von Thessalien mit der Türkei ausbrach, mußte er den Oberbefehl des schlecht ausgerüsteten, ungeschulten Heeres übernehmen, das dazu noch an Zahl weit schwächer war als die türkische Armee. So lagte in kurzer Zeit eine Niederlage auf der Karte der griechischen Heere. Bei Demos 18. Mai 1897, katalisch wurde in weiten Kreisen ihm die Schuld am Zusammenbruch des griechischen

Heeres zugeschrieben. Konstantin setzte sich aber energisch für eine durchgreifende Heeresreform ein. Nach schweren politischen Kämpfen ging Griechenland energisch daran, seine Armeeführung kriegerisch zu gestalten; ein äußeres Königtum der inneren und der gebildeten Bevölkerung war es, daß Konstantin 1900 zum Generalissimus der griechischen Armee ernannt wurde. In seinem Kampf gegen ein griechisches Heiligtum, gegen die politisierenden Offiziere, machte er sich aber viele Feinde, so daß im Jahre 1902 zu einer Offiziersrevolte kam, bei der König Georg, um den wieder einmal sein Wanken geröteten Thron zu stützen, nachgeben und dem Thronfolger die Oberbefehlshaberstelle über das Heer entziehen mußte. Damals schon trat Venizelos als Sieger über die Dynastie hervor; doch benötigte er selbst noch einiger Zeit die Rückeroberung Konstantins.

In den Balkankriegen von 1912 bis 1913 war ihm das Kriegsglück hold. Nach der Auseinandersetzung mit den Bulgaren hatte Griechenland hatte, wurde König Georg am 13. Mai 1913 in dem neu gewonnenen Saloniki mit einem Attentat ermordet. Konstantin, der ihn früher geschmäht hatte, nun als Sieger jubelte, übernahm in der Volkstiefe seiner Jahre 1913 die Führung. Nicht einmal ein Jahr hatte Griechenland nach der glücklichen Beendigung des Krieges die nötige Ruhe. Der Ausgang des Krieges brachte das Land gleich innen- und außenpolitisch in eine schwierige Lage. Für viele Volksteile war der Gegenstand der sich aufstrebenden dem König, welcher im Interesse des Landes eine Politik der Neutralität inbedingte für das Mächtige hielt, und Venizelos, der ein Eingreifen an der Seite des Siegerlandes, durchzuführen schied der König die Oberhand; Venizelos mußte sich mit Griechenland beteiligte sich nicht am Angriff gegen die Dardanellen. Im Jahre 1915 lag aber Konstantin auf den Tod krank. Die Hofleute stellten damals für Venizelos günstig ein.

Nach nach seiner Genesung konnte der König nicht mehr dauernd den ausschlaggebenden Einfluß erlangen, zumal sich der Druck der Entente immer mehr verstärkte. Schließlich mußte er, namentlich auf das Betreiben Jönaris, des französischen Botschafters, am 12. Juni 1917 sein fernem ältesten Sohn, dem sechsten König Georg II. auf den Thron von Griechenland zu betreten. Konstantin, der sich ihm zu ergeben, Konstantin wurde die Schweiz als Aufenthaltsort gewählt, wobei er und seine Familie sich in Zürich, 3. April 1918, bei Worried ihre Sympathien erwidern. Wieder brachte ein gänzlich unerwartetes Ereignis einen völligen Umschwung in sein Leben. Der Bischof eines Affen ließ König Alexander, ein Sohn, den König.

Nach seinem Tod sprach sich das Volk, bei dem Venizelos unpopulär geworden war, für die Rückkehr Konstantins aus, der am 19. Dezember 1920 in Athen als Triumphtor einzog. Trotz der scharfen Abkehr der Entente, namentlich Frankreichs, von Griechenland, führte Konstantin die Grobverwahrlosung in Athen weiter, die schließlich den Zusammenbruch der griechischen Armee brachte. Der Unwille des Volkes, dessen Hoffnungen darauf enttäuscht wurden, richtete sich gegen den König,

so daß 1921, bereits Mal betrat die König eine Wohnung als Gefangener in der kleinen ersten Zelle des Gefängnisses auf eine Rückkehr gerechnet hatte. Das traurige, hoffnungslose Leben eines Gefangenen inmitten einer Schaar Gefangener hat er nun nicht mehr lange führen müssen. Doch sind ihm seine letzten Tage, bei der Rückkehr verblüht worden, die einen lebenden Mann wohl den Tod bringen konnten.

Und. Bericht 12-1-27.

† Erzking Konstantin

eg. Rom, 11. D. (Stefan.) Erzking Konstantin von Griechenland ist in Palermo gestorben.

„In einer früheren Periode der griechischen Geschichte hätten die Schicksale Konstantins den höchsten Stoff zu einer Tragödie geliefert.“

Meinte ein englisches Blatt bei der Kunde des Königs aus Griechenland. In der Tat: an dramatischen Momenten hat es im Leben Konstantins nicht gefehlt und es lief auch wie eine Tragödie ab. Vor daß sein Konflikt mehr äußerlich als innerer war, waren, mehr durch die Initiative der Gegenspieler, den politischen Verwicklungen als dem Charakter und der Psyche des Königs entpanden. Er selbst war keine komplizierte oder problematische, ja nicht einmal eine besonders attine Natur. Er hatte nichts vom Intriganten, vom verwegenen Spieler, vom schwachen Gegner oder vom rücksichtslosen Draufgänger an sich. Er war das völlige Gegenteil zu Venizelos. Aber er besaß Entschlossenheit und Mut, wenn es galt, einer Gefahr gegenüberzutreten, Zähigkeit, wenn er einen Entschluß durchzuführen hatte. Männlichkeit und Würde, wenn das Schicksal ihm schwere Zeiten auswarf. Konstantin war in erster Linie Soldat. Die verleugnete er die militärische Zucht, die im höchsten seiner Könige zu sein mußte. Seine Eigenschaften lagen vornehmlich auf militärischem Gebiet. Politisch ließ er sich gern leiten, was in der Zeit vor dem Krieg allerdings wohl die beste Taktik war, die er befolgen konnte. Erst der Weltkrieg und die Politik Venizelos stellten ihn dann vor solchen schweren eigene Entschlüsse und verwandelten ihn in arge innere und äußere Konflikte. Aber es blieb fest und war lieber bereit, ein hartes Diktat der Mächte auf sich zu nehmen, als seiner Überzeugung antreten zu werden. Doch erst dann später zur Bewirkung der venizelistischen Pläne hergeben mußte, wurde sein Verhängnis. Dies war das Danaergeschehn, das Venizelos ihm hinterlassen hatte. Der militärische Zusammenbruch Griechenlands begann auch in ihm den Trübsinn. Zum gemeinsamen mußte er sein Land verlassen.

Konstantin wurde am 21. Juli 1888 auf dem Schloß Tatoi bei Athen geboren. Er war der dritte Sohn des dem deutschen Hause entstammenden Königs Georg I. und der russischen Großfürstin Olga Konstantinowa. Seine Erziehung wurde von einem deutschen Lehrer geleitet, auf den Universitäten von Straßburg und Leipzig

besaß er keine staatswissenschaftliche in Vorbereitung. Seine militärische Ausbildung. Dort lernte auch seine Gattin, die Prinzessin Sophie, kennen. Im der Schwester Friedrich Wilhelms von Preußen. Als er zum erstenmal an der Spitze der griechischen Armee ausrückte, gegen die Türken, holte er eine schwere Niederlage. Die Folge war eine Palastrevolution, die ihn von der Thronfolge ausschloß. Nachdem die Bewegung niedergeworfen war, machte sich Konstantin mit lebensgefährlichem Eifer an die Reformierung des griechischen Heerwesens, die ihm auch in kurzer Zeit glückte. Der zweite Gang zum Thron, den er im Februar 1912/13 als Führer der griechischen Armee ausfocht, wurde ein großer Erfolg. Der Einzug in Saloniki und die Einnahme der Festung Janina waren wohl die Hauptakte seines Lebens. Beispielsweise, Zabel unterdrückt ihn.

Die Ermordung seines Vaters am 18. Oktober 1913 brachte ihn unerhofft auf den Thron. Er leitete seine Regierung mit neuen militärischen Folgen ein, die dem griechischen Reich großes Geschick in Vorderen und Nordosten schenkte. Nach kaum einem Jahr richtiger Arbeit stellte ihn der Ausbruch des Weltkrieges gegen neue Vermählungen. Konstantin war, wenn gegen den Bemühungen Venizelos und dem immer stärker werdenden Druck der Entente, erst geschlossen, die Neutralität Griechenlands zu wahren. Im Juni 1917 mußte er schließlich die Gewalt weichen und das Land verlassen. Er kam in die Schweiz, wo er sich zuerst in Lugano dann in St. Moritz, dann in Zürich und schließlich längere Zeit in Luzern aufgehalten hat. Insofern blieb er ungefähr 3½ Jahre in der Schweiz, bis er dann im Dezember 1920 von der großen Mehrheit seines Volkes wieder nach Athen zurückgerufen wurde. Vor seiner Abreise hatte er der Schmelz in herzlichen Worten die Dank als die wertvollste Entschädigung seines Lebens, der Teilnahme in Athen, wenn die Revolution, Abkantung, Abreise auf Schiffen noch in allgemeiner Erinnerung sein und brauchen nicht wiederholt zu werden.

Auffallend ist die Ähnlichkeit, die zwischen den Lebenswegen Konstantins und Karls von Habsburg besteht. Beide kamen unerwartet, in Zusammenhang mit einem Attentat, zur Herrschaft, waren mehr zum Kriegslieben als zum Agieren vorbereitet, hatten ungefähr mit dem selben innern und äußeren Charakter, kämpften, unterlagen, kamen in der Lage, waren von bedeutendem Format als Herrscher, genossen, ein Charakter, wenn auch nicht die gleiche Ausstattung.

'Από
 ὧν ἀξί-
 ρισμὸν το
 κόσμον
 τῆς 'Ιτα-
 λίας
 του ἐκ τῆ
 60στίας

...Εἰς
 ἀντικόν
 τοῦ λα-
 οῦ
 τελευτῶ-
 σαντινὰ
 γαντιὰ
 πρὸς τὴν
 'Ελλάδα
 ματα-
 ἰσά
 ἡρῶνα
 χύμα

...Εν τὴν Σικελίαν μου, τὸ ἑλ-
λινικὸν πνεῦμα συναντήσας μετὰ
τοῦ λατινικοῦ. Τὸ Παλέρμιον μου,
θεριὰν καὶ γενναίωσιν ἀδύχην τὴν
τελευταίαν πνοὴν τῆς καρδίας Κων-
σταντίνου τοῦ Βασιλέως, καὶ ἡ γι-
γαντιῶδής Σικί· Ἐκείνου ἀπελευθί-
ναι πνοὴν στερῶν, παρὶ τὸν Ἰόνιον.
Ἑλλάς καὶ Ἰταλίᾳ μεγάλα ἐνό-
ματα ἰδοὺ· ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας
ἡμέρας· ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας
ἡμέρας· ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας

(Disegno di A. Beltrame)

[illegible]

Θαρεντία, συνδυασμένη από τη
πριγκίπισσα Ειρήνη, την κυρία-
τίνα των δεσποινίδων Κωνσταν-
τίνου, την πριγκίπισσα Αικατε-
ρίνη και τον πριγκίπα Παύλο.
Στην Ιταλική στην πόλη έγκυ-
στατή στην έσοχη οικία των
κόμητων Σπαλετί, επί της 63
Μπολόνζε, την όποιαν είχαν υ-
οικιάσει και έκατοικοι ο ο
την από τετρατάλη. Ήταν έ-
ταπεινό σπίτι, που μόνον την Σε-
πάρια και την συμφοράν ήμπο-
σε να στεγάσει.

ΣΤΗ ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ

[illegible]

Μόλις έφτασε στη Φραγκφούρτη, κατέλυσε στο ανάκτορο της Φρίντριχσφελντ, που εδρεύουν οι κοινές γυμναστικές μαθήματα. Φραγκφούρτη και ακριβώς κεντρική κομμούλα του Κρόιτς στους πρόποδες του ελαιοδένδρου Τάππενου.

Από μακριά το κατάλοιπο αυτό άνασσαν φαίνεται μισοβυθισμένη θάλασσα των ελαιοδένδρων. ένα μαργαριτάρι, ένα πορτοκάλι, στέκει τον όριζοντα του Κρόιτς. Στο ίδιο αυτό ανάκτορο, πάλι, κρύβεται από την υπήληξη

ΣΤΗ ΠΑΓΚΟΥΡΤΗ

Στη Φραγκοφούρτη συνόδευσαν τη Σοφία η διπλωμάτις Κουσταλάκη και η αρχιγυμναστής Ελένη και Αικατερίνη που έμειναν και μόνον παρά το πλεονούσις πληρώσεως. «Ο καθένας φόν Νόρτντεν και άλλοι Ιατροί της Φραγκφούρτης, οι οποίοι κλήθηκαν εις τας εξετάσεις Σοφίαν, διέγνωσαν πάθον που ογκώσι το στομάχιον της ήπατος και συνεβούλευσαν ότι σελήν οπως δεχθή να ήγχιμιν. Ή Σοφία εδέχθη και κατόπιν τούτο, εισηλάτο στο νοσοκομείον Σάλεν-χάους της Φραγκφούρτης.

170 σκοπεῖται αὐτὸ εἶναι
171 κτήρια τοῦ θήμου, εὐρισκται
172 ὁρατοί ἄλλοι στὸ ἄκρον τῆς
173 λῆας καὶ θεωρεῖται ὅς τὸ πῆ-
174 ρος τῆς Γερμανίας. Ἀς πο-
175 θῇ δὲ μόνον τὸ προσωπικόν
176 νεκρὰ ἐκ 1200 ἰατρῶν, ἰα-
177 τρῶν καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους
178 ἔθους ὡς ἡ Σοφία κλοῦται
179 νοσοκομικῶς, ἐστὶν ἄνευ πλῆ-
180 ρις σήματα πρὸς τὸν τίως βε-
181 βάρησαν ποτὲ εὐρισκτοὶ καὶ
182 κοῦρεται καὶ στὴν ἀδελφὴ
183 ληνί.
184
185 "Ἄλλαι συγγενεὶς τῆς ἡ-
186 μετέλθουσιν ἐκ τῆς πόλεως

Διαφυγής του χειρουργείου
 τμήματος του νοσοκομείου της
 Ορθοπαιδικής είναι ο διάσημος
 καθηγητής της χειρουργικής Σί-
 μων (Schmieden), ένας στενός
 συνεργάτης του Γκαρτνέρ, ο
 οποίος, όμως, θεωρούσε
 απαραίτητο διά της παθητικής και
 όχι της ενεργητικής μεθόδου
 αντιμετώπισης του σπασμού, του
 πατός, των νεφρών και του κο-
 μού.

Η Ιατρική κλινική του καθη-
 γήτη Σίμων είναι οι Ιατροεργα-
 στήρια του νοσοκομείου της
 Ορθοπαιδικής και θεωρείται
 η τελευταία κλινική του κομπο-
 ραφείας, όπου να είναι δυνατό
 να πραγματοποιηθεί η επέμ-
 χηση.

Η ΕΓΧΕΙΡΙΨΙΣ

Στην κλινική αυτήν άπερασι
νά γινῇ ἡ ἐγχείρησις τῆς Σοφίας
ὅτι αὐτοῦ τοῦτου τοῦ κοήτην
Ζηλιέντε, παριστάμενον καὶ
φορὸν Νόρτεν, τοῦ θράσους
τοῦτο καὶ Κάτρεν, τοῦ ὀνόματι
Λοῦκι καὶ ἄλλων ἱατρῶν.
Ἡ χείρσις ἀπὸ τῆς πρώτης στιγ-
μῆς ἐπιστάτω τοὺς γεγυῶσι ἐν τῇ
θεραπείᾳ καὶ καὶ χειρουργίᾳ καὶ
ἐκείνη ἀπολύτως ἑλπίσθη.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΜΙΤ'ΝΤΕΝ ΔΙΑ-
ΤΗΝ ΑΣΘΕΝΗ

θη εὐαγγελιστὸν ἐβουλεύσαντο, τοὺς ἐν
 τοῖς μὲν, ἡ καὶ ἐνδοὺς τῶν ἡμε-
 ρῶν. Εἰς δὲ ὕψιστος καὶ ἡ φωνὴ
 τῶν κληόντων τοῦ θαύματος τῆς
 Μαρτυρίας τοῦ θέντος τοῦ μόνου
 ἀπὸ τοῦ θαύματος δὲ ὕψιστος ἐθα-
 νάτο ἐπιστολὰς ἀπὸ ῥωμαίων ἐννοή-
 σαι πρὸς τὸ πρῶτον ἡ ἀσθενείας
 τῆς ἐκείνης.

Ἐν ἀσθενείᾳ καὶ καθυστερήσει Σπύ-
 ρου ἐπὶ τῶν καὶ ἐκκαλεσθῆναι ἐπιταγῶν
 ἀπὸ θυγὸν στομαχικῶν καὶ οἱ ἐν
 πρὸς τὴν ἀνάστασιν. Ἡ αὐτὴ
 τῆς προσέτις, καμνὴν ἐν χρεὶ
 ἐκείνης διατάσσων.

"Άγριος σείφοντας και ^[συμφ]
 στο εύτυχισμένο μητρί ^[α]
 την άρπαζε με μισεί... ^[α]
 με τους δικούς της και ^[α]
^[χρυσάει]
 "Άφησε έδω, ένα κλωνάρι
 άντρωμένο παλαιοκάρι ^[α]
 όμως... βάσκαγα ^[α]
 κι ή μάννα, είπε να σβήν ^[α]
^[σνευρά]
 "Ος που πει ^[α]

ἡ Ρήγισσα, ἔπειτα ἦσαν τὸ
 εἶπε τ' Ἀπτοὶ νὰ πέρσῃ
 εἶπε νεκρὸν, τότε Ρήγας, τοῖς
 Ζοῦσ' ἀπὸ τότε στ' ἄγιο
 φρουρὰς ἀκοίμητος, τοῖς
 ὡς πούρθε πιά καὶ ἡ δική
 Γαλιθιὰ νὰ κοιμηθῇ, στὸ
 ἴ' Ἀκρίτου
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Α. ΜΠΟΥΡΑ

— Η ΕΚΣΤΑΣΗ
ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΗ

»ΜΕ
ΝΗΣ ΑΝ
ΛΗΝΙΚΟ
ΜΟΥ Μ
ΦΙΑ Α
ΣΗΜΕΡ

A black and white photograph of a window with a wooden frame and a small boat hanging on the wall to the right. The window has a simple wooden frame and a small pane of glass. To the right of the window, a small boat is hanging on the wall. The boat is dark and has a curved shape. The background is dark and indistinct.

...τά βαθυτάτης οδού-
γγελάει εις τὸν Ἑλ-
λιν Λαόν, ὅτι ἡ Σεπτή-
τητηρ Βασιλισσα Σο-
φροπαύθη ἐν Κυρίῳ
αὐτῶν.
Γεώργιος Β.»

Συμπόσιον με τὴν
Καὶ πάλι στὸν π
Τὴν τραγικὴν σω
Στοὺς ἐνδοκίους
"Αν δὲ οὐκ ᾔδει
"Οἷός το' ἄλλως
Σὺν κρητικῷ τοῦ
Οἷο τὸ "Ελληνικ
14-1-32

ἄσπλητο ποταμόν
 ὑπερβάντο βασιλεῖς
 ὑποστάτη ποταμοῦ
 αὐτοῦ τὴν σπηλαίαν.
 ὁ δὲ ποταμὸς ὁνομαζόμενος,
 αὐτὸν θητοῦν ποταμόν.
 Πάρεο οὖν ἡγεμονεύοντες
 αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ τῆς
 Γ. ΑΘΑΝΑΣ

1

Ψηλὴν κατέβητε τοὺς Κουαντανάρους
 Ἀφ' ὧν καὶ μὲν ἀπὸ πύλων ψαλῆν
 καὶ καὶ πύργῳ τοῦ ἑλληνικοῦ πρῶτου.
 Μὴν τὴν ἀφίκετε, ἵσταται ὅρα, νομίζω...
 Τί καὶ οὐ πύλῃν τὴν παλαιὰ παύει;
 Τί καὶ οὐ καὶ τὸν ἑλάνθον ἀφ' ὧν
 ἦνεν ποτὶ Βουλίαν; Ἑλλάνειά
 Ποῖ διατὶ τὴν λείπειν οἱ σπέρναι; μαχημένη;
 Ὀχλοῖός; Ποῖτοι; ἀπαιτῶντες
 Νὰ πᾶσι τὴν στενὴν μεταλίσθωσι;
 Ἄφ' ὧν καὶ τὸν ἑλάνθον ἀφ' ὧν
 Στὰς ἑλάνθον τὴν σφῶναι τὴν Κουαντά;
 Ἄς μὴν πύλῃν οὐ τρυφᾶναι τὴν Θένειν,
 Καὶ θύεσθαι οἱ σπέρναι αὐτὸ μ' ὀφείλουσι;
 Μὴ, ἐνὶ ποτὶ τὴν ἑλάνθον, ἀς βυζαντινὸς ἀνόν.
 Μὴ, ἐνὶ ποτὶ τὴν ἑλάνθον, ἀς βυζαντινὸς ἀνόν;
 Στὴν γυναικίαν τὴν θύειν τὴν θύειν,
 Σὺν γένει οὐ ἀμείλιχον χωρὶς;
 Ἄς γενετικὸν τὸ ἑλάνθον μὴ δάκρυα

Μή σὺ παρῶναι περὶ τὸ πάρος φέρεται,
 Σὺς γὰρ γενεὴ παλαιὰ δὲ διδασκὴν
 Πρὸς φέρεται τὸ ἑλλένιον μὲν Στέρμα
 Κ' ἔλασεν πρὸς διακρίναι τοῦ γ' Ἀρετή.
 Ἄν σὺ ἀνδρώμασθε τόδε σὺν πατρὶδι
 Περὶκαίρου αὐτὸ καὶ μάστιγι δὲ σπῆθι.
 Σπῆθι σὺν Ἱστορίᾳ μὲν σέλιδι
 Κανὴς μὲ δ' αὐτοὶ νὰ σὺ ἀνδρῶσι!
 Ὅταν σπῶσιντο τὸ παρὸν οἱ τόποι
 Καὶ παρῶνθι γινώσκῃ οἱ ἐμπεῖς
 Γὰρ μὲ καλὴ Βασιλεῖσα δὲ γένος
 Ὁ Ιστορικὸς δ' ἀνδρόλογα τιμῇ.
 Σπῶσιντο μὲ τὴν ἀσπλὴν περὶφῶν
 Καὶ πάλι σὺν παρῶνθι Βασιλῆϊ

Τὴν τραγικὴν οὖς ὑποστήτε μοῖρα
 Στοῦ ξενικοῦ δαιμονὶ τῇ σιγαίᾳ.
 Ἄν δὲ οὖς προδοθόντ', ἀδικημένοι,
 Ὅλες ὁ Δῆμος τὸν θνητὸν μοῖρᾳ.
 Σὺ φωνεῖν τοῦ Πάθεο οὖς προσμένει
 Ὅλε τὸ Ἑλληνικὸ, πρὸ αἰῶνα ζῇ!

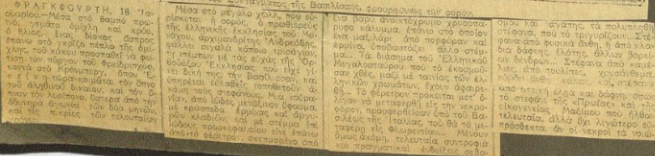
Γ. ΑΘΑΝΑΣ

»Μετὰ βαθυτάτης οδυ-
νης ἀγγέλλω εἰς τὸν Ἑλ-
ληνικὸν Λαόν, ὅτι ἡ Σεπτή
Μου Μήτηρ Βασιλίσσα Σο-
φία ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ
σήμερον.

Ἡ κατοικία τῆς τέως βασιλίσσης, εἰς τὴν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐκείνης ἐποχῇ ἐμενέμεθα, ἀποκαλούμενον διὰ σταυροῦ γωνιαίον τμήμα.

Τοῦ ἀπεσταλμένου μας κ. Γ. Ἀννίνου

Ἀναίμεσα στα στεφάνια αυτά,
τοῦ Αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας
καὶ τῆς συζύγου του, τοῦ Κρόν-
πριντς καὶ τῆς συζύγου του, τοῦ
Πρίγκιπος Βάλδεμαρ, τοῦ Πολυ-

Βασίλισσα και σε λίγο θα φύγει μία
Βασίλισσα της Ελλάδος, για μία
προσωρινή ταπή άλλοι, δίπλα στον
σύζυγό της ζωής... και το θανά-
του, τώρα!...

φίας ἐ

της, πού ἐκόμιζαν ἑὸν χέ-
πητά.
Ἡ μεταφορά ἐκ τῆς Φο-
της εἰς τὴν φλωρεντινὴν

ν Φλωρεντία

καὶ ἡ Σοφία τῆς Ἑλλάδος, ἐγκατε-
στησε τὴν πατρικὴν γλῶσσοφιλίαν
ἐκείνη ἀπὸ μιᾶς ἀνεξέλεγκτης

...αφ' ης προέκυψε η παρούσα έκθεση, η οποία
...αφ' ης προέκυψε η παρούσα έκθεση, η οποία
...αφ' ης προέκυψε η παρούσα έκθεση, η οποία

Εἰς τὸν Στάβρον ἐπὶ τὴν
τοῦ βασιλικοῦ ὀχήματος ἡ
Δούκισσα τῆς Ἀσθίας, ἐκ κα-
τωγῆς τοῦ Γαλλικοῦ κλαβοῦ
ἔλαβεν καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ

...τορνή... Τὰ φέρετρον ἀπεσπασ-
σαν οἱ οὗτοι, οἱ πρίγκιπες, τὰ τέκνα
ὁ Βασίλευς Γεώργιος καὶ ὁ Πρίν-
κη Παῦλος, ὁ Πρίγκη Γεώργι-
ος, καταφανὲς συγγενικὸν ἐκείνους, ὁ
... ἡ πόλις τῆς Ἐσθλῆς βο-

Δέν ητο ίσως μόνον, μία άπλη έκ-
θέλωση ισθασμοδ προς ένα νε-
κρόν βασιλικόν, αλλά προς ένα
νεκρόν που είχαν άγιοτηρησεί και έκ-
τά αυτό συναι-

ιον ὅπερ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς
 ἡς τόσον ἀδοκίμως ἐκλιπούσης
 βασιλείας. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ
 τρισαγίου, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια
 μετὰ τῶν ξένων πριγκίπων, κατέ-
 βηεν εἰς τὴν κρύπτην τοῦ ναοῦ.

σεν έπί του φερέτρου, μεγάλης
καλλιτεχνικής αξίας παλαιόν χάλ-
κινον σταυρόν του 15ου αιώνος.
Και οι βαρόντοι αὐτοῦ σταυροῦ

της βασιλικής Οικογενείας. Σήμερον, ενόχως η επίσημος κηδεύσει... Αλλά όχι και ταφή. Αι Ιταλικαί Γραμματείες, δια μυστικών παραγγέλματα τα της μεταφοράς, δεν έ-
 πασαν να ενασχολούνται κατά τας δύο πρώτας ημέρας με τας λεπτομέρειας αναγγελούσας την άφι-
 ξιν Ιασημίων και ηγεμονικών έ-
 νων χρόν της κηδείας. Από τών πρώτων ημερών η Α. Μ. η Βασι-
 λεία της 'Ιταλιας, βαδίζουσα συμ-
 μερισμένη εν πέποιθε της 'Ελλη-
 νικής Βασιλικής Οικογενείας, έξε-
 ρήλυσεν την επιθυμίαν να παροική
 εις την κηδείαν, και την εγγραμμω-
 τισμένην έδώκεν έπιτήδεον εις
 Φλωρεντίαν, συνδεδεμένη υπό της
 Α. Υ. του Διαδόχου, Πρίγκιπος
 του Πεδμοντίου, και της αδελφής
 της Πριγκίπισσας του Βάττιμ-
 βέρυ.

Τον ναόν, πλήρη άνθων και
 στεφάνων μεταξύ τών οποίων
 προεκυμάνθη θέτον καταχεν ο στέ-
 γασος του Βασιλέως και της Βα-
 σιλικής της 'Ιταλιας έξ άργυρεών
 και μεντέβων και του Πρίγκι-
 πος του Πεδμοντίου, έξ χρυ-
 σών ραβδών και μεντέβων, λίαν
 ένορσι, από της 10ης, έπληρώσαν
 οι έριωντες πεντακάσιον περίπου
 κελύμενοι. Το μέτρον τοῦτο έλη-
 ρθη, λόγω του μικρού του χώρου
 του ναού, και οι κεκλημένοι ρωσι-
 κα περιελάμβανον το άθος της
 ελαστικής άρσενικογράφας και
 της περσικής, εν έπισημω πεν-
 τήρω περιβόλῃ. Η δεξιά πτέρυξ
 του ναού είχε διατεθεί διά την Βα-
 σιλικήν Οικογένειαν και τους ή-
 μισμούς των κληρικών. Η άρι-
 στερά, διά τους Έλλήνας και το
 κέντρον έπισθεν της οροῦ διά
 τους λαίτους. Την ένδεκάτην παρά
 δέκα, ηγεμόνι του Βασιλέως
 και της Βασίλισσας Έλισάβετ,
 προσήλθεν η Βασιλική Οικογέ-
 νεια, αι Πριγκίπισσας 'Ελένη, Ει-
 ρήνη, Αλκατερίη, ο Πρίγκηψ Παύ-
 λος, οι Πρίγκιπες Γεωργίος και
 Νικόλαος, η Μεγάλη Δούκισσα
 Μαρία, ο Μέγας Δούξ της Έσθας
 αι η Πριγκίπισσα Μαργαρίτα,
 έδωκεν της Βασίλισσας Έσθρας, ο
 Πρίγκηψ Φίλιππος της Έσθας και
 η Πριγκίπισσα Μαριόλδα, ο άνα-
 ψός και άντιπρόσωπος του Βασι-
 λεως της Ισπανίας δόν Άλφόνσος
 τών Βουρβόνων, οι άντιπρόσωποι
 τών Βασιλέων της Αγγλίας και
 Δανίας, σχετικοί πρόσωποι εν Ρώ-
 μη. Την ένδεκάτην άκριβως προσι-
 τέλην η Α. Μ. η Βασιλεία της
 'Ιταλιας Έλένη συνδεδεμένη υπό
 του Διαδόχου Πρίγκιπος του Πεδ-
 μοντίου, της αδελφής της Πριγκί-
 πισσας του Βάττιμβέρυ και ο
 κολομβουμένη υπό του Αιδιόχρου
 της, τών Κυρίων επί τών Τιμών,
 του Νομάρχου και του Ποδεά
 της Φλωρεντίας.

Την Α. Μ. επέβησαν εις την
 είσοδον του περιβόλου της εκκλη-
 ρίας αι Α. Μ. η Βασίλεις
 Γεωργίος και η Βασίλισσα Έλι-
 σάβετ. Η Βασίλισσα της 'Ιταλιας
 συγκατακείμενη ήσασθη την Βασι-
 λίσσαν Έλισάβετ, την Μεγάλην
 Δούκισσαν της Έσθας Μαργα-
 ρίτα και της Πριγκίπισσας Έλένην,

και ο δ. Χατζόπουλος, δεν καταστή-
 σον μόνον έλκερόν εν έποση γάμο-
 ς της δαιμόνιου νεκρός, άλλα τόση
 και πιά περίττον...
 Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΣΕΥΣΤ
ΣΑΝ ΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΦΥ

Β.

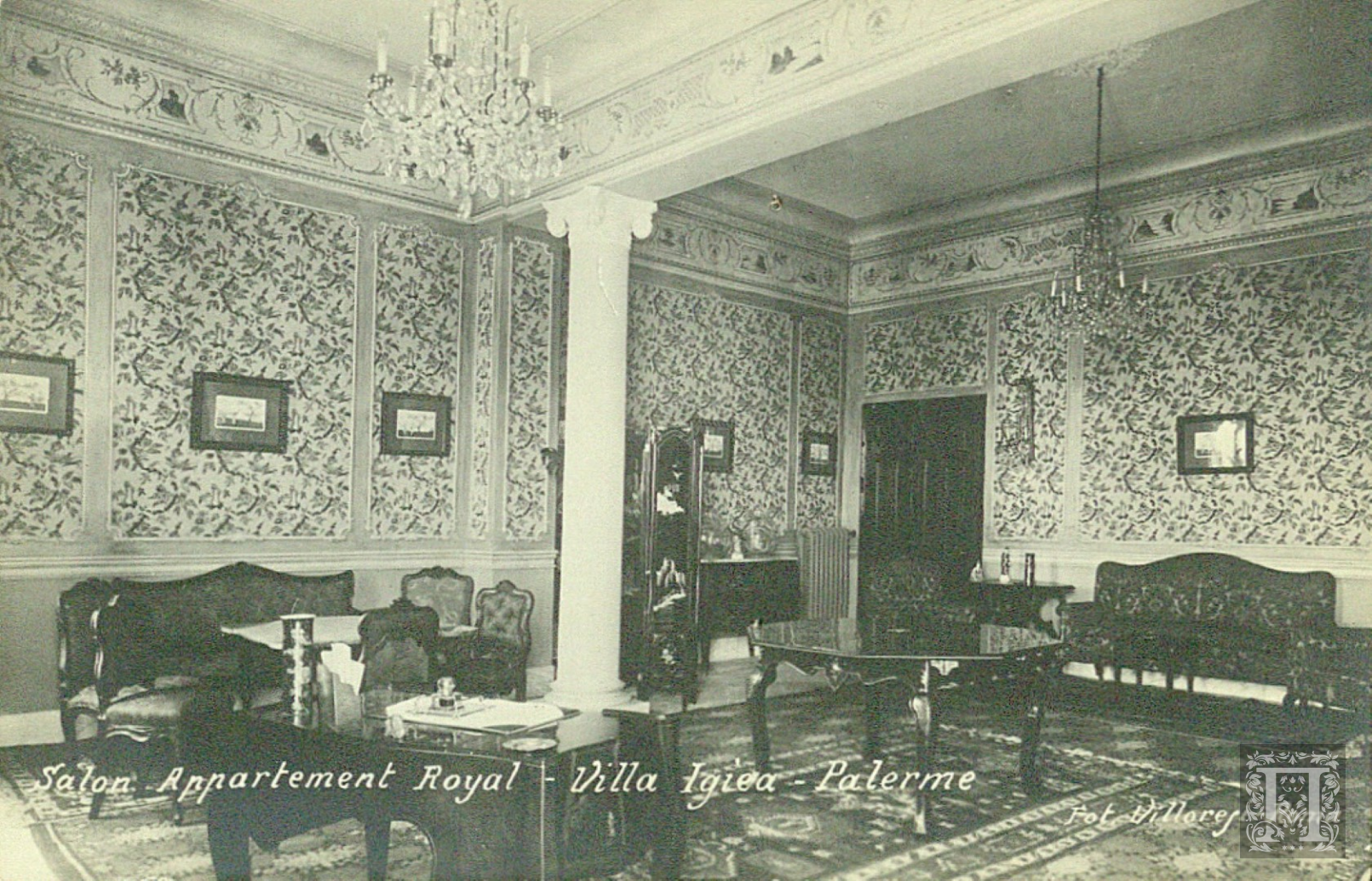

g. Konstantin, der
Spring Georg und der
g. Andreas vor dem
hauptquartier vor
- Schin

Salon Appartement Royal - Villa Igia - Palerme

Fort Villares

